

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 377/2021

01.12.2022. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Гордана Џакула и Јелена Ивановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Анкица Мишков, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ОЗ Енигма Апатин, чији је заједнички пуномоћник Милан Марковић, адвокат из ...и ДОО Чистоћа, Херцег Нови, Црна Гора, чији је пуномоћник Дејан Кликовац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 31050/20 од 17.08.2020. године, у седници већа одржаној 01.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 31050/20 од 17.08.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против Апелационог суда у Новом Саду Гж1 31050/20 од 17.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 215/16 од 28.11.2019. године, ставом првим изреке одбачена је тужба у односу на туженог ДОО Чистоћа Херцег Нови. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени ББ и ОЗ „Енигма“ Апатин солидарно исплате, по основу накнаде нематеријалне штете, износ од 1.500,00 евра за претрпљене физичке болове, 1.000,00 евра за претрпљени страх, 2.500,00 евра за душевне болове услед умањења животне активности и 1.000,00 евра за душевне болове услед наружености, све са каматом коју прописује Централна европска банка за евро, од дана пресуђења до исплате и по основу накнаде материјалне штете у виду изгубљене зараде за мај и јун 2015. године износ од 800 евра са каматом од 01.07.2015. године па до исплате и у виду мање исплаћене зараде за период од 18.12.2014. године до 05.05.2015. године износ од 550 евра са каматом од 06.05.2015. године до исплате, као и захтев да му тужени солидарно накнаде трошкове парничног поступка. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженима ББ и ОЗ „Енигма“ Апатин накнади трошкове парничног поступка у износу од 174.478,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 31050/20 од 17.08.2020. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020), Врховни касациони суд је оценио да нема разлога за одлучивање о ревизији тужиоца.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом је одлучено о тужбеном захтеву тужиоца за накнаду нематеријалне и материјалне штете, одбијањем постављеног тужбеног захтева према туженима ББ и ОЗ „Енигма“ Апатин, у чињенично-правној ситуацији да се тужилац повредио док је обављао послове – рад на специјалном возилу код ДП „Чистоћа“ Херцег Нови по основу уговора закљученог између „Affari monti“ д.о.о. Херцег Нови, ДП „Чистоћа“ Херцег Нови и овде тужиоца као радника, на основу чега су нижестепени судови закључили да нема пасивне легитимације на страни наведених тужених за потраживање тужиоца за накнаду штете настале током радног ангажовања тужиоца код послодавца ДП „Чистоћа“ Херцег Нови. Нижестепени судови су одбацили тужбу у односу на туженог ДП „Чистоћа“ Херцег Нови, с позивом на одредбе чланова 26. и 60. Закона о парничном поступку и одредбе чланова 46. и 49. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, имајући у виду да тај тужени има седиште у Црној Гори и да је тужилац рад обављао у Црној Гори.

Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Наводи ревизије који се односе на утврђено чињенично стање, не могу се узети у разматрање, јер то нису разлози ни за редовну ревизију, према члану 407. став 2. ЗПП, а ни за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Такође, разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којом је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде. Ревизијом се побија решење о одбачају тужбе, које је садржано у побијаној пресуди.

Тужба ради накнаде штете поднета је 28.12.2020. године, а вредност предмета спора износи 7.350,00 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд оценио да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. и 420. став 2. ЗПП.

На основу члана 413. и 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**